

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD SLAVONSKI BROD
Tome Skalice 2
35000 SLAVONSKI BROD

Poslovni broj: GŽ-675/2025-2.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Županijski sud u Slavonskom Brodu, po sutkinji Ireni Dikanović-Terzić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Slavka Đurašića, OIB: 99000219537, Lazina Čička 106, Velika Gorica, kojeg zastupa punomoćnik Antun Šagovac odvjetnik u Velikoj Gorici, protiv I. tuženice Valentine Hamidović, OIB: 62359585085 i II. tuženika Jasmina Hamidovića, OIB: 97463710656, oboje iz Lazine Čičke 105A, Velika Gorica, koje zastupa punomoćnica Darija Božinović odvjetnica u Zagrebu, radi smetanja posjeda prava stvarne služnosti, rješavajući žalbu tuženika protiv rješenja Općinskog suda u Velikoj Gorici od 10. lipnja 2025., poslovni broj: P-251/2024-20., 2. rujna 2025.,

r i j e š i o j e

I. Odbija se žalba I. tuženice Valentine Hamidović i II. tuženika Jasmina Hamidovića kao neosnovana i potvrđuje se rješenje Općinskog suda u Velikoj Gorici od 10. lipnja 2025., poslovni broj: P-251/2024-20., u cijelosti.

II. Odbijaju se tuženici sa zahtjevom za nadoknadu troška žalbe.

Obrazloženje

1. Rješenjem suda prvog stupnja riješeno je:

"I. Utvrđuje se da su tuženici samovlasno smetali tužitelja u posljednjem mirnom posjedu prava stvarne služnosti prolaza, provoza i kolnog prilaza pješice, kolima i automobilom po putu koji ide u smjeru sjever – jug sa zapadne strane nekretnine u cijeloj njegovoj dužini i širini od 4 metra kao poslužno dobro, u vlasništvu 1. tuženice i suposjedu 1. tuženice i 2. tuženika upisane u zk.ul.br. 909 k.o. Lazina Čička i to kč.br. 220/1 dvorište Lazina Čička od 480 m², kuća Lazina Čička, Lazina Čička 105a od 88 m² i nadstrešnica Lazina Čička od 25 m², ukupne površine 593 m², a za korist tužiteljevih nekretnina kao povlasnog dobra upisanih u zk.ul.br. 130 k.o. Lazina Čička i to kč.br. 220/2 dvorište u Bubaniću od 143 čhv i kč.br 220/3 vrt kraj kuće u Bubaniću

od 115 čhv, na način što su dana 15. svibnja 2024., a što je tužitelj saznao 16. svibnja 2024, na dvorišna vrata ograde koju je postavio tužitelj i koja se otvara da bi prošao služnim putem, stavili dva lokota samostalno povezana s lancima na gornjem i donjem dijelu vrata i onemogućili tužitelja u prolazu i provozu, pa se stoga tuženicama nalaže da o svojem trošku uspostave prijašnje posjedovno stanje kakvo je bilo prije počinjenog čina smetanja posjeda na način da uklone sa vrata na ogradi dva lokota povezana s željeznim lancima u roku od 15 dana te se tuženicama zabranjuje da ubuduće počine takvo i slično smetanje posjeda, a sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženicama solidarno naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 1.039,82 eura sa zateznom kamatom od 10. lipnja 2025. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana."

2. Protiv rješenja tuženici su pravovremeno uložili žalbu zbog žalbenih razloga iz članka 353. stavka 1. točka 1.-3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" poslovni broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07-Odluka USRH, 84/08, 96/08-Odluka USRH, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 – dalje: ZPP). U žalbi navode da je tužitelj u tužbenom zahtjevu naveo da je lokot na ulazna vrata ograde postavljen 15. svibnja 2024., dok je u svom iskazu tvrdio da je lokot postavljen 17. svibnja 2024., pa ističu da tužitelj nije mogao saznati za postavljeni lokot 16. svibnja 2024., kako se to navodi u tužbenom zahtjevu. Tuženici stoga tvrde da tužitelj nije dokazao dan saznanja za čin smetanja posjeda stvarne služnosti, te da je stoga iskaz tužitelja u suprotnosti sa postavljenim tužbenim zahtjevom, te da je stoga izreka presude u suprotnosti sa provedenim dokazima u spisu. Nadalje, tuženici tvrde da niti jedan svjedok ne potvrđuje da je posjed služnosti puta smetan. Također ističu da prvostupanjski sud neopravdano poklanja vjeru iskazu svjedokinje Vesne Mišek oko postojanja služnosti puta, a da pri tome zanemaruje Ugovor o kupoprodaji, jer banka ne bi tuženicama dozvolila kredit da je postojala služnost puta. Osporavaju i odluku o troškovima parničnog postupka. Predlažu da se žalba prihvati i da se prvostupanjsko rješenje preinači na način da se tužbeni zahtjev odbije ili da se ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje. Traže trošak sastava žalbe.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Žalba nije osnovana.

5. Tuženici pobijaju prvostupanjsko rješenje zbog žalbenog razloga iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a.

6. Člankom 354. stavkom 2. točka 11. ZPP-a je propisano da bitna povreda odredaba parničnog postupka uvijek postoji ako presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, a osobito ako je izreka presude nerazumljiva, ako proturječi sama sebi ili razlozima presude, ili ako presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, ili ako o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku, odnosno tonskih snimki i samih tih isprava ili zapisnika odnosno tonskih snimki.

6.1. Točno je da je tužitelj u tužbenom zahtjevu navodi da su tuženici postavili lokot na dvorišna vrata ograde 15. svibnja 2024., a da je on za to saznao 16. svibnja 2024., dok u svom iskazu navodi da je lokot postavljen i da je on za to saznao 17. svibnja 2024.

6.2. Svjedokinja Darinka Horvat je u svom iskazu navela da je lokot na vrata postavljen između 10-tog i 17. svibnja 2024., a da su ona i tužitelj za tu činjenicu saznali 17. svibnja 2024.

6.3. Svi saslušani svjedoci potvrđuju da su tuženici postavili lokot na vrata na koja se ulazilo u dvorište nekretnine tuženika, te da je tužitelj prije toga slobodno prolazio preko nekretnine tuženika. Saslušani svjedoci nisu iskazivali o datumu kada je lokot postavljen.

6.4. Člankom 21. stavkom 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17 - dalje: ZV) je propisano da pravo na zaštitu posjeda prestaje protekom roka od trideset dana od dana kad je smetani saznao za čin smetanja i počinitelja, a najkasnije godinu dana od dana nastalog smetanja.

6.5. Dakle, u konkretnom slučaju je odlučna činjenica je li tužba za smetanje posjeda podnesena u zakonskom roku i u tom smislu je odlučna činjenica kada je izvršen čin smetanja posjeda i kada je tužitelj za čin smetanja saznao.

6.6. Obzirom da i iz iskaza tužitelja i postavljenog tužbenog zahtjeva proizlazi da je tužba podnesena u roku propisanom člankom 21. stavkom 3. ZV, budući je tužba podnesena sudu 11. lipnja 2024., razlozi prvostupanjskog rješenja nisu, po ocjeni ovoga suda, u suprotnosti sa postavljenim tužbenim zahtjevom i provedenim dokazima, jer činjenica je li datum saznanja za smetanje posjeda 16. ili 17. svibanj 2024. i je li lokot postavljen 15. svibnja 2024. ili između 10. i 17. svibnja 2024. nije činjenica koja bi utjecala na pravo tužitelja na podnošenje tužbe za smetanje posjeda, jer je u svakom slučaju tužba podnesena u okviru zakonskog roka iz članka 21. stavka 3. ZV.

7. Slijedom navedenoga, po ocjeni ovoga suda, prvostupanjski sud prilikom donošenja pobijanog rješenja nije počinio bitnu povredu parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točka 11. ZPP-a, na koju se ukazuje navodima žalbe, kao ni bitne povrede parničnog postupka iz točka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. stavka 2. članka 354. ZPP-a, na koje se pazi po službenoj dužnosti, sukladno članku 365. stavku 2. ZPP-a.

8. U odnosu na istaknute žalbene razloge pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava ovaj sud prihvaća u cijelosti činjenično stanje utvrđeno u prvostupanjskom postupku, a kako je navedeno u obrazloženju prvostupanjskog rješenja, kao i razloge koji se odnose na primjenu materijalnog prava, koji su jasni i iscrpni.

9. Suprotno navodima žalbe, prvostupanjski sud je dao jasnu analizu svih provedenih dokaza, te je pri tome jasno i logično obrazložio zašto iskazu tužitelja i njegove supruge, kao i iskazu svjedoka Barbare Rezak, Božidara Kajfeš, Stjepana Cujana,

Vesne Mišak i Darinke Horvat poklanja vjeru u pogledu posljednjeg mirnog posjeda predmetnog puta od strane tužitelja i njegove obitelji.

10. Nakon provedenog dokaznog postupka prvostupanjski je sud pravilno utvrdio slijedeće odlučne činjenice:

- da je tužitelj vlasnik i posjednik nekretnine upisane u k.o. Lazina Čička, zk.ul.br. 130, a koja se sastoji od kč.br. 220/2 dvorište u Bubaniću od 143 čhv i kč.br. 220/3 vrt kraj kuće u Bubaniću od 115 čhv;
- da je I. tuženica vlasnica nekretnine upisane u k.o. Lazina Čička, zk.ul.br. 909, a koja se sastoji od kč.br. 220/1 dvorište Lazina Čička od 480 m², kuća Lazina Čička, Lazina Čička 105a od 88 m² i nadstrešnica Lazina Čička od 25 m², ukupne površine 593 m², da je u zajedničkom suposjedu I. i II. tuženika, a koju nekretninu su stekli temeljem Ugovora o kupoprodaji od 17. srpnja 2023.,
- da služnost puta nije upisana u zemljišnoj knjizi;
- da I. tuženica (zemljišnoknjižni vlasnik predmetne nekretnine) i II. tuženik, kao njezin suprug, u trenutku kupnje predmetne nekretnine nisu imali saznanja o postojanju prava stvarne služnosti tužitelja na kupljenim nekretninama, jer služnost nije bila upisana u zemljišnim knjigama, a prodavateljica Vesna Mišak je potpisom Ugovora potvrdila da prava trećih osoba ne postoje na nekretnini;
- da su navedene čestice međašne, tužitelj svoju kosi i obrađuje voćke;
- da je tužitelj (oduvijek) do svoje nekretnine dolazio po putu koji ide u smjeru sjever – jug sa zapadne strane nekretnine tuženika u cijeloj njezinoj dužini i širini od 4 metra, te da ga nitko nikada nije uznemiravao u vršenju posjeda prava stvarne služnosti provoza i prolaza ;
- da je II. tuženik na metalna vrata koja se nalaze na početku puta stavio dva lokota, svaki povezan s lancem, na gornjem i donjem dijelu vrata;
- da je tužitelj saznao 16. ili 17. svibnja 2024. da je postavljen lokot na metalna vrata, koji od tada ne može do svoje nekretnine proći do tada uobičajenim putem:
- da je lokot postavljen tijekom svibnja 2024.;
- da je tužitelj 11. lipnja 2024. podnosi tužbu radi smetanja posjeda.

11. Odredbom članka 10. stavak 1. ZV određeno je kako osoba koja ima faktičnu vlast glede neke stvari, njezin je posjednik. Odredbom stavka 5. istog članka određeno je kako je s posjedom stvari izjednačeno faktično izvršavanje sadržaja prava stvarnih služnosti glede neke nekretnine (posjed prava), pa se na posjed prava primjenjuju na odgovarajući način odredbe o posjedu stvari, ako to nije suprotno naravi prava niti odredbama zakona.

12. Nadalje, odredbom članka 21. stavak 1. ZV-a, propisano je da onaj koga drugi samovlasno smeta u posjedu, bilo da ga uznemirava u posjedu ili mu ga je oduzeo, ima pravo na zaštitu posjeda. Također odredbom članka 22. stavak 1. ZV-a propisano je kako je posjednik kojemu je posjed samovlasno smetan, ovlašten svoj posjed štiti putem suda, zahtijevajući da se utvrdi čin smetanja njegovog posjeda, naredi uspostava posjedovnog stanja kakvo je bilo u času smetanja, te zabrani takvo ili slično smetanje ubuduće.

13. Posjed stvari je faktično postojanje vlasti neke osobe glede određene stvari (bez obzira je li njoj ta stvar i pravno pripada). S druge pak strane posjed prava, a to je u našem pravnom poretku samo posjed stvarne služnosti, jest stanje u kojem neka

osoba faktično izvršava sadržaj prava stvarne služnosti glede neke nekretnine (bez obzira je li ona ovlaštenik tog prava ili nije).

14. Iz rezultata dokaznog postupka nedvojbeno proizlazi kako tužitelj mirno koristi dio nekretnine u posjedu tužitelja (k.č. br. k.o. zk.ul.br. 909 Lazina Čička) i to baš predmetni put, a ovo kako bi došao do nekretnine u svom posjedu (k.o. Lazina Čička, zk.ul.br. 130). Stoga je pravilan zaključak prvostupanjskog suda kako je tužitelj u posljednjem mirnom posjedu služnosti predmetnog puta.

15. U svezi žalbenih navoda tuženika za navesti je i to kako je odredbom članka 441. ZPP-a propisano kako će se raspravljanje o tužbi zbog smetanja posjeda ograničiti samo na raspravljanje i dokazivanje činjenica posljednjeg stanja posjeda i nastalog smetanja. Također je propisano kako je isključeno raspravljanje o pravu na posjed, o pravnoj osnovi, savjesnosti ili nesavjesnosti posjeda ili o zahtjevima za naknadu štete.

16. Ono što je u predmetnoj parnici pravno relevantno jest to je li tužitelj bio u posljednjem mirnom posjedu prava stvarne služnosti predmetnog puta, a ne je li tužitelj ima pravo stvarne služnosti predmetne staze (koje mu pravo tuženici osporavaju), odnosno je li mu to eventualno pravo prestalo. U tom smislu u ovoj parnici nije pravno relevantno ni to je li tužitelj ima mogućnost dolaska do nekretnine k.č. br. 130 k.o. Lazina Čička (koju drži u posjedu) i na koji drugi način, a ne samo prolaskom po spornom putu.

17. Tužba je u ovom predmetu podnesena sudu 11. lipnja 2024. Kako je sporno smetanje posjeda nedvojbeno učinjeno tijekom svibnja 2024., a kako je tužitelj za isto, kao i za osobu počinitelja, po pravilnom utvrđenju prvostupanjskog suda saznao 16. ili 17. svibnja 2024., to je očigledno kako je tužba podnesena unutar roka od trideset dana iz članka 21. stavak 3. ZV-a.

18. Slijedom navedenog prvostupanjski je sud pravilno primijenio materijalno pravo kada je tužitelju pružio posjedovnu zaštitu, odnosno usvojio tužbeni zahtjev. Ova odluka ima svoje pravno uporište u odredbama članka 21. stavak 1., članka 22. stavak 1. i članka 16. stavak 1. ZV-a.

19. Odluka o parničnom trošku iz točke II. izreke pobijanog rješenja pravilno je i zakonito donesena na temelju odredbi članka 154. stavak 1. i 155. ZPP-a.

20. Slijedom navedenog žalba tuženika je odbijena kao neosnovana, te je potvrđeno pobijano prvostupanjsko rješenje, sukladno članka 368. stavak 1. ZPP-a.

21. Tuženici su odbijeni sa zahtjevom za nadoknadu troška sastava žalbe, jer sa žalbom nisu uspjeli, sukladno članku 166. stavku 1. u vezi s člankom 154. stavkom 1. i člankom 155. stavkom 1. ZPP-a.

Slavonski Brod, 2. rujna 2025.

Sutkinja

Irena Dikanović-Terzić

Broj zapisa: **9-3087b-fa7de**

Kontrolni broj: **0c7f3-5c12e-8406d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Irena Dikanović-Terzić, O=ŽUPANIJSKI SUD U SLAVONSKOM BRODU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.